

Многоезичие в институциите на ЕС- Доклад относно обществена консултация

Кореспонденция - 15/02/2019

Случай SI/98/2018/DDJ - Открит на 23/07/2018 - Решение от 26/03/2020 - Засегната
институция Европейска комисия |

Забележка: Мненията в този доклад отразяват приноса към обществената консултация и не следва да се счита, че те изразяват позицията на Европейския омбудсман.

Февруари 2019 г.

1. Въведение

През юли 2018 г. Омбудсманът започна обществена консултация относно използването на езиците в институциите, органите, службите и агенциите на ЕС („органите на ЕС“).

Консултацията има за цел да насърчи дискусията по въпроса, като се има предвид необходимостта от осигуряване на баланс между спазването и подпомагането на езиковото многообразие и административните и бюджетните ограничения. Тя обхваща четири основни въпроса:

I. Правила и практики;

II. Използване на езици на уебсайтове;

III. Използване на езици при обществени консултации; и

IV. Необходимост от ново законодателство, разходи за превод и потенциала на машинните преводи.

Омбудсманът получи **286 отговора**. Някои от респондентите са отговорили само на част от повдигнатите въпроси.

Три отговора бяха представени от държавите членки, два от агенции на ЕС, един от

регионален орган, 33 от неправителствени организации или сдружения и 247 от физически лица (вж. Приложението).

Омбудсманът получи отговори **на 19 от официалните езици на ЕС**, а именно: френски (95), английски (57), италиански (32), испански (25), немски (21), нидерландски (18), словашки (14), унгарски (3), полски (3), португалски (3), ирландски (2), шведски (2), чешки (2), български (1), хърватски (1), датски (1), фински (1), гръцки (1) и румънски (1). Един отговор беше представен на латински, един — на есперанто и един — на каталонски.

2. Резюме

- Налице е широка подкрепа за многоезичието.
- При определени обстоятелства се допускат езикови ограничения, но те следва да бъдат обосновани в езикова политика, публикувана на всеки уебсайт на орган на ЕС. Политиката следва да бъде достъпна на всички официални езици на ЕС.
- Наличието на политика за „преводи по заявка“ е полезна защитна мярка.
- Уебсайтовете на органите на ЕС следва поне до известна степен да бъдат достъпни на всички официални езици на ЕС.
- Резюметата на ключови въпроси, публикувани на всички или на много от официалните езици като цяло се считат за добър компромис, когато пълното многоезичие се счита за неприложимо.
- Предвид техния характер и като общо правило обществените консултации следва да бъдат достъпни на възможно най-много от официалните езици на ЕС.
- Би било полезно да се оползотвори потенциалът на машинните преводи, най-малкото като помощ за преводачите.

3.

Ответни действия

I. Правила и практики относно езиковите ограничения

Липса на прозрачност (въпрос 1)

Налице е липса на прозрачност (и малък брой официални правила) за начина, по който различните подразделения на администрацията на ЕС предоставят информация на различните официални езици на ЕС. Това включва например критериите, прилагани при вземането на решение кой(кои) език(ци) да се използват при конкретни условия. Как могат да бъдат преодолените тези пропуски? Какви допълнителни критерии следва да се прилагат, ако има такива?

Мнозинството от респондентите считат, че липсата на прозрачност в момента е **нежелателна**, тъй като води до произвол, непоследователност и дискриминация.

Следва да се въведат правила за попълване на пропуските. Съществуват различни

мнения относно съдържанието на тези правила (въпрос 2) и тяхната форма (въпрос 8).

Много от респондентите посочват принципите на **езиковото многообразие и езиковото равенство**. Те отбелязват, че езикът представлява важна част от идентичността на гражданите. Езиковите бариери възпрепятстват участието на гражданите в дебатите и приемането на решения на равнище ЕС. Съществува опасението, че езиковите ограничения дават привилегирован достъп на някои държави членки, граждани и икономически участници и намаляват цялостната легитимност на ЕС.

Редица респонденти отбелязват, че достъпът до информация на език, който гражданите разбират, е от съществено значение, за да се **гарантират доверието и вярата в институциите и агенциите на ЕС** и да се **преодолеят съмнението, липсата на интерес и евроскептицизмът**.

Три модела на езикова политика

Респондентите предложиха три широки модела на езикова политика за органите на ЕС:

1. Ограничено многоезичие

Повечето от отговорилите на този въпрос (102) подкрепят форма на ограничено многоезичие. Те твърдят, че информацията трябва винаги да бъде налична **на най-малко между три и пет от най-често използваните официални езици** (английски, френски и немски, а вероятно италиански и испански език). Другите официални езици следва да се използват само когато са изпълнени определени критерии. Следната **информация трябва винаги да бъде достъпна на всички официални езици**:

- Документи/информация с важно финансово въздействие за гражданите и МСП, като Еразъм+, обяви за свободни работни места, покани за представяне на оферти или насоки за проекти на ЕС;
- Информация, която засяга особено живота на гражданите, като например в областта на образованието, здравеопазването, правата на гражданите и социалната сигурност;
- Документи, пораждащи права и задължения за гражданите;
- Обществени консултации;
- Определени прессъобщения.

Посочени са следните **допълнителни критерии**:

- Ако определени държави членки или граждани са конкретно засегнати или споменати в информацията/документите, те следва да бъдат достъпни на официалния(те) език(ци) на съответните държави членки или граждани;
- За определени специализирани области, като например научните изследвания, езиковите ограничения могат да бъдат оправдани;
- Следва да се вземат предвид неотложността и политическата значимост на информацията;
- В случай на децентрализирани органи на ЕС следва да се вземе предвид езикът на

приемащата държава членка.

2. Неограничено многоезичие

Осемнадесет респонденти искат абсолютно многоезичие, където всички официални езици на ЕС трябва да се използват постоянно, като всички преводи са на разположение едновременно.

3. Към „универсален език“

Четиридесет и шест респонденти призовават за общ език, който да се говори от всички граждани на ЕС. Има два подхода: четирима респонденти считат един от настоящите работни езици (английски) за идеален избор. Четиридесет и един респонденти силно препоръчват използването на общ, но *неутрален* език, като например есперанто.

Наблюдение на многоезичието

Няколко респондента предлагат механизми за наблюдение на спазването на многоезичието от страна на органите на ЕС. Сред предложенията в тази връзка са:

- Създаване на „обсерватория за многоезичието“, която постоянно да следи въпроса;
- Създаване на „защитник на многоезичието“, като например омбудсман, който е специалист по многоезичието, или одитен орган, който има правомощията да налага санкции в случай на неспазване;
- Статистически данни за използването на езиците в органите на ЕС за повишаване на прозрачността.

Езикова политика (въпрос 2)

Трябва ли всяка институция на ЕС да разполага с езикова политика и в такъв случай какво трябва да бъде включено в езиковата политика? Трябва ли такива езикови политики да бъдат публикувани на интернет страниците на институциите? Доколко подробно следва да бъде провеждането на такава политика по отношение на конкретни случаи, в които изборът на език(ци) е ограничен?

Предпочитание към езиковата политика

Повечето респонденти (175) подкрепят езикова политика. Мненията се различават по въпроса дали политиката трябва да обхваща всички органи на ЕС или да бъде специфична за всеки орган. Възникват три основни възможности:

1. Една обща политика: Петдесет и двама респонденти считат, че една обща политика би насърчила прозрачността и яснотата при използването на езиците в органите на ЕС.

Мненията се различават по въпроса дали следва да бъдат обхванати агенциите на ЕС.

2. Една обща политика, адаптирана за всеки орган на ЕС: Втората възможност (17 респонденти) е обща политика, с която се определят основните принципи за използването на езици, приложима за всички органи на ЕС. Тази обща политика ще бъде адаптирана към специфичните задачи и роля на всеки орган на ЕС.

3. Отделни политики: Поради съществените различия по отношение на ролите и функциите в органите на ЕС общата езикова политика не би била практична (7 респондента).

Публикуване на езикова политика

Респондентите са съгласни, че езикова политика трябва да бъде публикувана на уебсайтовете на органите на ЕС и да бъде достъпна на всички официални езици на ЕС. Двадесет респонденти считат за полезно да имат функция за коментари за езиковата политика на уебсайта, което ще позволи на обществеността да предостави обратна информация за съдържанието и изпълнението на политиката.

Ниво на детайлност на езиковата политика

Респондентите като цяло са съгласни, че една езикова политика трябва да установи кои езици в кои ситуации се използват от органите на ЕС. Гражданите трябва да я разбират лесно.

Що се отнася до нивото на детайлност:

- Някои респонденти предпочитат **(много) подробна езикова политика**, в която ограниченията са оправдани въз основа на ясни критерии. Това е с цел **да се избегне произвол**.
- Някои респонденти предпочитат **една по-обща и гъвкава политика**, в която се уреждат **основните принципи** относно това кога и защо може да се ограничава използването на езици. Езиковата политика трябва да бъде кратка, последователна и логична. За да бъде **лесна за работа** обаче, тя трябва да дава възможност за гъвкавост и оценка въз основа на всеки отделен случай.

Преводи по заявка (въпрос 3)

Трябва ли всяка институция да има политика по отношение на условията, при които може да предостави превод на информация или документи при поискване? Ако отговорът е положителен, как може да бъде формулирана тази политика, за да се избегнат непропорционални разходи?

„Да“ или „Не“?

„Да“: Сто и четиринадесет респонденти твърдят, че трябва да има политика за осигуряването на преводи по заявка, за да се гарантира достъпа на гражданите до информация. Подобна политика следва да бъде част от една (обща) езикова политика.

„Не“: Тридесет и един респонденти твърдят, че органите на ЕС не трябва да имат политика за осигуряване на преводи по заявка по различни причини:

- Преводите по заявка не са необходими, ако езиковите ограничения са надлежно обосновани в подробна езикова политика.
- Риск от експлоатация от страна на злонамерени лица.
- Твърде висока цена.
- Един от респондентите, Европейската агенция по химикали, изразява загриженост, че правото на получаване на преводи по заявка може да попречи на агенцията да спазва законоустановените си срокове.

Избягване на непропорционални разходи

Една група респонденти не са съгласни, че политиката на преводи по заявка би включвала „непропорционални разходи“. Един респондент обобщава тази гледна точка, както следва: „Това е цената на демокрацията. Цената на демокрацията никога не е твърде висока“.

Други респонденти предлагат следните **мерки за избягване на непропорционалните разходи** (вж. също отговорите на въпрос 9):

- Осигуряване на преводи по заявка само за **важни документи** (като например онези, отнасящи се до правата на гражданите) или **документи с валидност поне една година** ;
- Осигуряване на преводи по заявка само **ако заявителят може да докаже необходимост** [1] ;
- Осигуряване на (редактирани) **машинни преводи** , евентуално придружени от отказ от отговорност;
- Рационализиране на ресурсите чрез създаване на **общ набор от ресурси за всички органи на ЕС** , като например под формата на централизирани преводачески услуги;
- Намаляване на възможността за **злоупотреба** до минимум, например чрез даване на възможност на органите на ЕС да отхвърлят определени видове заявки;
- Наличие на **специфичен бюджет** за преводи по заявка;
- Осигуряване на преводи само **в цифрова форма** ;
- Използване на **неутрален общ език** с цел намаляване на разходите за превод;
- Въвеждане на „**исков модел**“ , съгласно който даден документ се превежда само, ако значителен брой хора са поискали превод;
- Поверяване на задачата за превод по заявка на **представителствата на ЕС различните държави — членки на ЕС** ;
- Начисляване на разходите на **съответните държави — членки на ЕС** ;

- Проверка дали вече има наличен превод в държава членка , например чрез въвеждането на „обща платформа за превод“ за по-добър обмен на информация между националните центрове за превод;
- Намаляване на дължината на документите и информацията в интернет.

Между респондентите има **разногласие относно това дали трябва да се начисляват такси** за преводи по заявка. Привържениците на начисляването на такси твърдят, че таксите не само ще покрият разходите за превод, но и ще попречат на хората да злоупотребяват със заявките. Противниците смятат, че би било дискриминационно да се вземат такси от гражданите, ако други граждани имат достъп до същата информация на родния си език.

II. Уебсайтове на ЕС

Общи езикови принципи (въпрос 4)

Какви общи езикови принципи следва да се прилагат към интернет страниците на институциите на ЕС? По-специално, кои части от интернет страниците на ЕС считате, че следва да бъдат достъпни на всички или на повечето от езиците в ЕС?

Мненията на респондентите са раздвоени между неограничено и ограничено многоезичие за уебсайтовете на ЕС. Една група респонденти (81) счита, че всички части на уебсайтовете на ЕС следва да бъдат достъпни на всички официални езици, за да се гарантира демократична легитимност и езиково равенство. По-малка група счита, че всички уебсайтове на ЕС следва да бъдат достъпни поне на английски, немски, френски и евентуално на други езици. Друга група иска всичко на един общ, неутрален език.

Седемдесет респонденти считат, че тези части от уебсайтовете на ЕС, които представляват интерес за „широката общественост“, следва да бъдат достъпни на всички официални езици на ЕС, например:

- Раздели „За нас“, в които се описва функционирането и целта на органа на ЕС, с данни за контакт;
- Раздели, които съдържат новини, прессъобщения и актуализации;
- Уебсайтове
- в областта на здравеопазването, образованието, икономиката, правата на пътниците, безопасността на храните, безопасността на работното място или правата на гражданите;
- с информация за безвъзмездни средства, покани за участие в търгове и други програми за обществени поръчки или финансиране;
- отнасящи се до важни политически инициативи, правни въпроси и насоки за спазване на задълженията съгласно правото на ЕС;
- със свободни работни места;
- на председателства на ЕС.

За други части от уебсайтове на ЕС, които са адресирани до по-специализирана аудитория, може да бъде оправдан по-ограничен езиков режим [2] .

Резюмета на всички или на повечето официални езици (въпрос 5)

Ще бъде ли от полза публикуването на резюмета на най-важните въпроси на всички или на повечето официални езици?

Около две трети от респондентите считат за полезно публикуването на резюмета на най-важните въпроси на всички или на повечето официални езици.

Много от респондентите, които подкрепят резюметата, ги считат за добър компромис. Шестдесет и двама респонденти считат, че резюметата трябва да бъдат достъпни на всички официални езици на ЕС. Някои респонденти смятат, че резюмета на 3, 4 или 5 от най-разпространените езици са достатъчни. Други респонденти твърдят, че с обобщаването на информацията се рискува нейното изопачаване и дискриминация на хората, които имат достъп само до обобщения текст.

Езикови ограничения (въпрос 6)

Допустимо ли е при определени обстоятелства да се предоставя материал на малък брой езици, а не на всички официални езици? При положителен отговор какви критерии трябва да се използват за определяне на начина, по който са избрани тези езици (например, размер на населението, говорещо съответния език, степен на езиковото многообразие сред населението...)?

„Да“ или „Не“?

„Да“: Мнозинството (119) от отговорилите на този въпрос считат за приемливо предоставянето на материали само на няколко езика при определени обстоятелства и по прагматични причини. Някои респонденти предлагат въвеждането на условия, например осигуряването на ясно обосноваване или съчетаване на ограниченията с възможността за предоставяне на преводи по заявка.

„ Не“ : Осемдесет и четирима респонденти следват модела на неограничено многоезичие, при който всяко езиково ограничение е **дискриминационно** и следователно неприемливо.

Критерии за подбор на езиците

Респондентите имат различни гледни точки по отношение на критериите, които трябва да се използват за избор на официални езици.

За редица от респондентите **въздействието, уместността или интереса към информацията за определена група граждани, държави членки или широката общественост** са най-важният критерий. Според тях езиците трябва да се избират въз основа на това всички засегнати лица да могат да разберат информацията. Това би означавало, че определено много специфично съдържание, често адресирано до експерти, би могло да бъде достъпно само на ограничен брой езици.

Някои респонденти считат, че **броят на населението, което говори избраните езици** е подходящ критерий, било въз основа на минимален процент от населението на Европа [3], обхванат от избраните официални езици, или въз основа на най-често използваните официални езици. Други респонденти са категорично против броя на населението като критерий, тъй като това задължително ще дискриминира по-слабо населените държави и техните езици.

Някои от респондентите считат, че следва да се даде приоритет на работните езици в институциите и агенциите на ЕС (за някои органи на ЕС — английски, френски и немски) или на езиците, които са официални езици в повече от една държава членка.

III. Обществени консултации

Политика на Комисията (въпрос 7)

През април 2017 г. Европейската комисия одобри нови вътрешни правила, които изискват документите, свързани с обществените консултации по „приоритетни инициативи“ в годишната работна програма на Комисията, да се публикуват на всички официални езици на ЕС. Всички други обществени консултации трябва да бъдат достъпни поне на английски, френски и немски език. Обществените консултации от „широк обществен интерес“ следва да бъдат достъпни на допълнителни езици. Освен това „страници за справка от материалите или обобщена справка за тези документи трябва да бъдат преведени на всички официални езици на ЕС“.

Според вас би ли могла тази политика да постигне правилен баланс между необходимостта от зачитане и подкрепа на езиковото многообразие, от една страна, и административните и бюджетните ограничения, от друга страна? Това ли е видът политика, който би могъл да бъде приет основателно от други институции на ЕС?

Около половината от респондентите (124) твърдят, че политиката на Комисията **не постига правилния баланс**. Мнозинството от тези респонденти считат настоящата

политика на Комисията за **недостатъчна** поради следните причини:

- Редица респонденти (50) изразяват съжаление относно **неясната дефиниция на някои ключови термини**, като например „*широк обществен интерес*“, „*допълнителни езици*“ и „*приоритетни инициативи*“. Това дава на Комисията широка свобода на преценка и може да доведе до произволно прилагане на политиката.
- Много респонденти (49) считат, че обществените консултации трябва да бъдат **достъпни на всички официални езици на ЕС**. Аргументът е, че поради естеството на обществените консултации, органите на ЕС трябва да гарантират равноправното участие на всички граждани. Ограниченията трябва да са изключение, а не обратното.
- Много респонденти (46) не разбират защо **английският, френският и немският език** трябва да имат привилегирован статут при обществени консултации. Този статут поражда **езиково неравенство**.
- Някои респонденти (9) смятат, че **трябва да се добавят още официални езици (в това число испански и италиански)** към минималните три езика.
- Някои респонденти (6) изразяват загриженост относно практическите аспекти: До каква степен политиката на Комисията за 2017 г. **се прилага на практика**? На кой етап от периода на консултиране са **достъпни различните преводи**?

Шестдесет и четирима респонденти считат, че езиковата политика на Комисията за обществени консултации за 2017 г. **е подходяща**. Някои наричат тази политика важна първа стъпка и дори предлагат тя да бъде приета от останалите органи на ЕС. По този въпрос един респондент, Европейската агенция по химикали, отбелязва, че е трудно да се приеме същата политика в други органи, тъй като организираният от Комисията обществени консултации могат да се различават от тези, организирани от други органи на ЕС, и могат да имат различна целева аудитория.

Няколко респондента (5) считат политиката на Комисията за 2017 г. за **твърде скъпа** и смятат, че публикуването само на английски език или на английски, френски и немски е достатъчно.

IV. Други въпроси

Ново законодателство на ЕС (въпрос 8)

Единственото конкретно законодателство относно използването на езиците от страна на администрацията на ЕС датира от 1958 г., когато Съюзът се състои от шест държави членки и използва четири официални езика. Мислите ли, че при настоящите обстоятелствата ще е от полза приемането на ново законодателство? Или считате, че решаването на проблеми, свързани с езика, е най-добре да се осъществява извън подробна правна рамка?

Повечето от отговорилите на този въпрос (126) считат, че ново законодателство или преразглеждане на съществуващия Регламент 1/1958 би било полезно. В някои

отговори се посочва, че с подобно преработено законодателство следва да се подкрепи многоезичието, като се изложат подробно езиковите права на гражданите. Някои респонденти конкретизират изказването си, като казват, че макар новото законодателство да е желателно, с преразглеждането на Регламент 1/1958 е налице риска да се отвори „кутията на Пандора“.

Следните предложения бяха отправени от респондентите за изменението на Регламент 1/1958:

- **да се изисква** от институциите на ЕС да приемат вътрешни правила за използването на езиците (член 6), вместо само да им се дава възможност за това;
- да се включи правото за получаване на преводи по заявка;
- да се актуализира Регламент 1/1958, така че да отразява член 11 от Договора за функционирането на ЕС, според който Комисията трябва да провежда широки обществени консултации, а институциите на ЕС трябва да водят открит, прозрачен и редовен диалог с гражданското общество;
- да се въведе един общ, неутрален език.

Тридесет и четирима респонденти се противопоставят на създаването на ново законодателство и преразглеждането на Регламент 1/1958. Те считат, че Регламент 1/1958 е достатъчен, актуален и че следва да се запази равенството на всичките 24 официални езика. Предизвикателството е по-скоро в правилното **прилагане** на съществуващото законодателство.

Някои респонденти предлагат разглеждането на езиковите въпроси **извън подробна законодателна рамка**. Има няколко предложения:

- (Общи) насоки, приети от органите на ЕС;
- Актуализация на съобщението на Комисията относно превода като част от процеса на вземане на решения на Комисията (2016 г.);
- Кодекс за поведение относно многоезичието;
- Междуинституционално споразумение, въз основа на което всеки орган на ЕС приема своя собствена езикова политика; и
- Препоръки от Европейския омбудсман.

Разходи за превод (въпрос 9)

Всяко увеличаване на обема на информацията и документите, публикувани на всички езици на ЕС, ще доведе до допълнителни разходи за превод. Според вас по какъв начин могат да бъдат посрещнати тези допълнителни разходи? От други пера в бюджета на ЕС? Чрез целево допълнително финансиране от отделните държави членки? По друг начин?

Отговорите на този въпрос варират в зависимост от модела на езикова политика, която респондентите подкрепят.

Според някои респонденти разходите за превод не са твърде високи и въпросът трябва да бъде поставен по друг начин: „Какви са разходите за липсата на превод?“ И по-конкретно: „Преводът, тоест информацията и способността на всеки гражданин да разбере какво се случва, не ми се струва вторичен разход, а демократичен императив в контекст, в който Съюзът често бива неразбран и отхвърлен.“ (отговор, изпратен на френски език).

Респондентите отправят **различни предложения** относно справянето с (допълнителните) разходи за превод:

- Шестдесет и двама респонденти казват, че разходите за превод трябва да бъдат покривани **от общия бюджет на ЕС**. В противен случай по-малките държави членки ще плащат повече за преводи от по-големите държави членки.
- Някои респонденти (22) отиват по-далеч, като изискват **държавите членки с някой от „привилегированите езици“ да плащат повече**, за да компенсират това предимство.
- Напротив, някои респонденти (24) считат, че **държавите членки, които желаят да имат допълнителни преводи на официалния си език, трябва да покриват свързаните с това разходи**.
- Много от респондентите представиха предложения за **намаляване на разходите за превод**:
 - чрез обединяване на преводаческите ресурси на всички органи на ЕС;
 - чрез повишено използване на машинен превод (вж. също въпрос 10);
 - чрез намаляване на количеството текстове;
 - чрез подобряване на качеството на текстовете;
 - чрез възлагане на преводи на външни преводачи;
 - чрез насърчаване на конкуренцията между агенциите за преводи посредством прозрачни търгове;
 - чрез намаляване на тарифите за превод на Центъра за преводи за органите на ЕС, за да бъдат приведени в съответствие с тарифите в частния сектор на езиковите преводи;
 - чрез избягване на редактирането на вече преведени документи;
 - чрез избягване на неотложността;
 - чрез сътрудничество с националните служби за превод, например чрез създаване на обща платформа за превод, за да се избегне двойната работа.

Машинен превод (въпрос 10)

До каква степен могат да бъдат използвани технологиите за осигуряване на писмени преводи между различните езици на ЕС? Доколкото съществува вероятност „машинните“ преводи не винаги да са точни, приемливо ли е заплащането на такава цена за осигуряването на преводи на документи по-бързо и по-изгодно, отколкото това би станало по друг начин?

Респондентите виждат предизвикателство в постигането на правилния баланс между потенциала на машинния превод и риска от неточности: „Понякога машинният превод е

по-добре от нищо, но понякога е по-лош от нищо “.

Почти половината от респондентите (134) се изказват в полза на машинния превод.

Макар недвусмислено да се признават текущите проблеми, свързани с използването му, няколко респондента (17) считат, че трябва да се инвестират повече ресурси за **разработването на технологии за превод**. Същевременно повечето респонденти излагат **условия за текущото използване на машинния превод**; машинният превод трябва например:

- да се използва само като помощно средство [4] или след редакция или проверка от истински преводач;
- да не се използва за документи, които изискват точност, като правни или финансови документи;
- да се използва само с декларация за отказ от отговорност, като ясно се указва, че текстът е преведен от машина и вероятно е неточен;
- да се използва само като временно решение, докато не бъде осигурен „истински“ превод;
- да се комбинира с възможността за получаване на „истински“ преводи по заявка.

Някои респонденти дават примери за ситуации, в които машинният превод може да се използва повече, като например за уеб съдържание, прости или кратки текстове, вътрешни документи или за преводи на неофициални езици.

Около една четвърт от респондентите (73) се изказват срещу използването на машинния превод. Респондентите (28) подчертават неговата **ненадеждност и незадоволително качество**. Използването на машинен превод носи риск от **дискриминация срещу граждани на ЕС**, ако някои официални езици са преведени както трябва, а други – не. Някои респонденти предупреждават за разпространението на „сиви“ преводи, които имат потенциала да произвеждат „**фалшиви новини**“. Ако изобщо се използва машинен превод, това може да е с цел подпомагане на истински преводачи (14 респонденти).

4. Общ преглед на повдигнатите въпроси

Използване на регионални или малцинствени езици от органите на ЕС

Някои респонденти споменават значението на регионалните и малцинствените езици в държавите — членки на ЕС, които нямат статут на официален език, но са широко разпространени или са важна част от идентичността. Направени са предложения как да се осигури по-голямо признание на тези езици на равнище ЕС:

- Като им се посвети раздел в уебсайтовете на ЕС.
- Чрез публикуване на въпроси, засягащи малцинствата, на съответния(те) език (езици).
- Чрез изготвяне на резюмета на ключови въпроси и обществени консултации на

регионални или малцинствени езици.

- Чрез изменение на Регламент 1/1958 с цел защита на регионалните или малцинствените езици.

Последиствия от Брексит

Редица респонденти отбелязват, че вследствие на Брексит през март 2019 г. английският език трябва да стане по-малко доминиращ и по-маловажен във вътрешната и външната комуникация на институциите и агенциите на ЕС.

Приложение: Списък със становища

Държави членки

Франция- Secrétariat Général des Affaires Européennes

Италия - Permanent Representation of Italy to the EU

Испания - Secretaría de Estado para la Unión Europea

Институции, органи, служби и агенции на ЕС

Европейска агенция по химикалите (ECHA)

Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ)

Регионални обществени органи

Vlaamse Overheid

Организации

European Language Equality Network

Kotimaisten kielten keskus (Finnish Centre of Domestic Languages)

Oifig an Choimisinéara Teanga, Ireland

Conradh na Gaeilge (Gaelic League), Ireland

Europa Esperanto Unio (2 contributions)

Esperanto France

Europe-Démocratie-Esperanto (2 contributions)

Comité Pauvreté et Politique, France

DLF Bruxelles-Europe

Internacia Scienca Instituto "Ivo Lapenna"

Matris lingua, I want my language back

Observatoire européen du plurilinguisme

Panhellenic Association of Translators

Délégation des Barreaux de France (au nom du Conseil national des Barreaux, du Barreau de Paris et de la Conférence des Bâtonniers)

Centre d'Etudes Jacques Georgin

GEM+ "Pour une gouvernance européenne multilingue" asbl

AlumISIT

Plataforma per la Llengua

Česká esperantská mládež, z.s. (Czech Esperanto Youth)

Wirtschaftskammer Österreich

Irish Translators' and Interpreters' Association

FIT Europe, Regional Centre of the International Federation of Translators

International Certificate Conference Languages (ICC)

Cornish Language Board

Stiftung Lichterfeld

Zentralverband des Deutschen Handwerks e.V.

Exilio - Hilfe für Migranten, Flüchtlinge und Folterüberlebende e.V.

Interkultura Centro Herzberg (Esperanto-Gesellschaft Südharz)

EsperantoLand e.V.

Verein Deutsche Sprache e.V.

Budapesti Orvos-Egészségügyi Eszperantó Szakcsoport

Академични среди

Eòghann Dickson, University of Glasgow

Federico Gobbo, University of Amsterdam

Angelo Ariemma, Università degli Studi "La Sapienza" di Roma

Daniel Gonçalves, University of Lisbon

Jean-Claude Barbier, Université Paris 1 Panthéon Sorbonne

Universitat Rovira i Virgili

Michele Gazzola, Ulster University

Universidade do Algarve

François Grin, Université de Genève

Christoph Knabe, Beuth-Hochschule für Technik Berlin

Robert Phillipson, Copenhagen Business School

Isabelle Pingel, Université Paris 1 Panthéon Sorbonne

Victor Ginsburgh, Université Libre de Bruxelles / Université catholique de Louvain & Juan D. Moreno-Ternero, Universidad Pablo de Olavide

Физически лица

234 становища са получени от физически лица

[1] Необходимостта трябва да се оценява въз основа на всеки отделен случай. Респондентите предлагат различни варианти на това изискване: заявителите трябва (i) да посочат причина, (ii) да докажат „законен интерес“, или (iii) да покажат, че документът ги засяга по някакъв начин.

[2] Един от вариантите на тази идея е да се въведе езиков режим, който се основава на разграничение между основните уебсайтове на ЕС (т.нар. уебсайтове от първо ниво) и по-подробни или технически уебсайтове на ЕС (уебсайтове от второ ниво). В рамките на тази група респонденти се появяват разногласия относно това колко официални езика трябва да се използват за всеки вид уебсайт. Има два основни подхода, а именно:

- да се използват всички официални езици на ЕС за основните уебсайтове на ЕС и минимален брой езици за останалите, по-подробни или технически уебсайтове (английски, френски, немски и евентуално италиански, плюс евентуално испански език) или тези уебсайтове да бъдат преведени на всички официални езици чрез машинен превод.
- да се използват ограничен брой официални езици на ЕС за основните уебсайтове (английски, френски, немски и евентуално италиански, плюс евентуално испански език) и по-малко езици (като английски, френски и немски или само английски) за по-подробни, технически уебсайтове.

[3] Респондентите посочват 60, 75, 80 или 90 % от населението на Европа.

[4] Един респондент споменава потенциала на компютърно подпомагания превод (т.нар. „CAT инструменти“), който преводачите използват, за да улеснят процеса на превод.